

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare en buitengewone terechtzitting van 27 november 2009 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not. nr. de 66.LA.107835/05/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

, loodgieter, geboren te op
, wonende te ;

Verdacht van :

Te op niet nader te bepalen data, in de periode van 15 september 2005 (stuk 8) tot en met 12 december 2005 (stuk 32-stakingsbevel)

bij inbreuk op artikel 99 § 1-1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 al. 1-1° en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

een eengezinswoning te hebben verbouwd tot een winkel op het gelijkvloers, gepaard gaande met een uitbreiding van het pand in de bouwrijze zijstrook

gelegen in ruimtelijk niet kwetsbaar gebied, meer bepaald in woongebied met landelijk karakter volgens het gewestplan d.d. 30 mei 1978 (stuk 4 en 23).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: huis, 3 a 15 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te op wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 25/11/1999, geregistreerd op 01/12/1999.

* *
*

Procedure

De rechtbank nam kennis van:

- de aanhangig makende dagvaarding die rechtsgeldig werd betekend, tevens houdende dagstelling voor de rechtszitting van 29 mei 2009;
- de overschrijving van de dagvaarding in de registers van de hypotheekbewaarder waarmee voldaan werd aan de vereisten van art. 160 DORO;
- de zittingsbladen van 29 mei 2009 en 30 oktober 2009;
- de processen-verbaal en de overige stukken der rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 30 oktober 2009, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad genomen;

- het openbaar ministerie in de persoon van
in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis;
- de beklaagde in zijn middelen
van verdediging bijgestaan door mr.
advocaat te

2. Gegrondheid strafvordering

2.1.

De onder de enige tenlastelegging ten laste gelegde feiten maken thans een inbreuk uit op art. 4.2.1.1° c), strafbaar gesteld door de artikelen 6.1.1, eerste lid, 1° en 6.1.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna VCRO).

Het Openbaar Ministerie legde dienaangaande op de zitting van 30 oktober 2009 besluiten neer.

De verdediging werd in kennis gesteld van deze besluiten en kreeg de gelegenheid zich hieromtrent te verdedigen.

2.2.

2.2.1.

Op 12 december 2005 werd proces-verbaal opgesteld lastens de beklaagde inzake een bouwovertreiding, namelijk het oprichten van een winkelruimte aan de woning,

Zowel de binnenzijde van de winkel als de buitenzijde (zijgevel) was nog niet volledig afgewerkt (stuk 6, strafdossier).

Deze bouwwerken, uitgevoerd in opdracht van beklaagde, werden uitgevoerd zonder vergunning. De beklaagde verklaarde op 13 december 2005 dat hij de mening was toegedaan dat hij voor deze werken geen stedenbouwkundige vergunning nodig had (stuk 8, strafdossier).

2.2.2.

Op 12 december 2005 volgde een bevel tot onmiddellijke staking van de werken (stukken 14-15, 19 en 32, strafdossier).

2.2.3.

Eind december werd door beklaagde een regularisatiedossier ingediend bij de dienst stedenbouw te (stukken 22-30, strafdossier).

2.2.4.

Op 16 januari 2006 leverde een stedenbouwkundige vergunning af m.b.t. het bouwen van een winkelruimte (stukken 36-37, strafdossier). Op 02 februari 2006 volgde een schorsing van voormelde stedenbouwkundige vergunning door de gemachtigde ambtenaar; de volgende motieven werden aangehaald (stuk 38, strafdossier): "(...) *de volledige*

bouwwrije strook rechts wordt ingenomen door de winkelruimte. Tevens is de materiaalkeuze esthetisch niet verantwoord.” Op 06 februari 2006 werd het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van _____ waarbij de stedenbouwkundige vergunning werd verleend, ingetrokken (stuk 39, straf dossier).

Tegen deze beslissing stelde beklagde hoger beroep in bij de Bestendige Deputatie (stuk 30, straf dossier). Bij besluit van de Bestendige Deputatie van 20 april 2006 werd het beroep van beklagde ingewilligd en werd stedenbouwkundige vergunning verleend volgens ingediend plan (stukken 48-50, straf dossier).

Op 26 mei 2006 tekende de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie beroep aan (stukken 54-55, straf dossier).

Bij Ministerieel Besluit van 25 augustus 2006 werd het beroep van de Gemachtigde Ambtenaar ingewilligd. Het besluit van de Bestendige Deputatie van 20 april 2006 werd bijgevolg vernietigd (stukken 50-52, straf dossier).

2.2.5.

Op 15 januari 2007 formuleerde het College van Burgemeester en Schepenen van _____ een vordering tot herstel in de oorspronkelijke staat (stukken 72-74, straf dossier):

- het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, wat impliceert : *“slopen van de winkelruimte: verwijderen van alle constructies en verhardingen in de rechter bouwwrije zijstrook en voor de woning, afvoeren van de afbraakmaterialen naar een erkend verwerkingsbedrijf”*.
- een dwangsom van 50 euro per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn werd gevraagd.

De herstellvordering werd uitdrukkelijk gemotiveerd.

De stedenbouwkundige inspecteur sloot zich aan bij deze herstellvordering en maakte deze tot de zijne (brief van 14 maart 2007).

2.2.6.

Op 12 juni 2007 verleende de Hoge Raad voor Herstelbeleid een eensluidend advies en ging ze akkoord met de aard van de herstellvordering van het college van Burgemeester en Schepenen en de stedenbouwkundige inspecteur (stukken 75-76, straf dossier)

2.2.7.

Op 12 september 2007 werd beklaagde opnieuw verhoord. Hij werd op de hoogte gebracht van de herstellvordering en verklaarde (stuk 80, strafdossier) "(...) *op heden zal ik niets afbreken van de aangebouwde winkelruimte daar het dossier nog lopende is*".

Op 29 januari 2008 verklaarde beklaagde dat zijn architect bij de gemeentelijke administratie een nieuwe stedenbouwkundige aanvraag heeft ingediend. Deze aanvraag tot regularisatie werd echter op 26 februari 2008 geweigerd.

2.2.8.

Het bewijs van de ten laste gelegde feiten voorwerp van de enige tenlastelegging, blijkt afdoende uit de dossiergegevens en de erkenning door de beklaagde in de loop van het strafonderzoek en tijdens de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

De enige tenlastelegging komt genoegzaam bewezen voor.

3. De straffoemeting

3.1.

De straffoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde, zoals die blijkt uit het strafrechtelijke verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

3.2.

De door de beklaagde gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagde moet de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagde zijn individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mag laten prevaleren.

3.3.

De beklaagde is jaar. Hij beschikt over een blanco strafrechtelijk verleden. Hij is zelfstandige en heeft een gezin.

3.4.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen, maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem aansporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

3.5.

Ter realisering van de vermelde doelstellingen van de straftoemeting kan de rechtbank ingaan op de vraag tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van veroordeling, waarover het openbaar ministerie ongunstig adviseerde. De beklaagde stemde uitdrukkelijk in met de opschorting. De rechtbank is van oordeel dat het uitspreken van een veroordeling, zelfs met uitstel, in casu buiten verhouding zou zijn met de gepleegde feiten. De rechtbank houdt hierbij vooral rekening met het feit dat de beklaagde goede wil heeft betoond bij de uitvoering van gedeeltelijk vrijwillig herstel (zie de door de verdediging neergelegde foto's), zoals hierna ook nader besproken (zie punt 4.3.).

4. De herstellvordering

4.1.

Het college van burgermeester en schepenen van
heeft, zoals hiervoor al aangegeven, een herstellvordering geformuleerd, gekoppeld aan een dwangsom van 50,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

De stedenbouwkundige inspecteur sloot zich hierbij aan.

4.2.

De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwendig. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens recente en door deze rechtbank bijgevallen cassatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004,

www.cass.be, met conclusie - rolnummer en nummer zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen de last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

4.3.

Wat betreft het verbouwen van een eengezinswoning tot een winkel op het gelijkvloers, gepaard gaande met een uitbreiding van het pand in de bouwvrije zijstrook is de ingediende herstellvordering naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de misdrijven omschreven onder de enige tenlastelegging een einde te stellen en legt aan de beklagde geen kennelijk onredelijke lasten op. De omstandigheid dat beklagde inmiddels deels is overgegaan tot afbraak van de wederrechtelijke constructies doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvordering moet dan ook worden ingewilligd, zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

4.4

Een dwangsom van 50,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklagde om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregel.

Gezien de hierna vermelde artikelen :

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195 ;

Strafwetboek, art. 2, 66,

Wet van 29 juni 1969, art. 3 en 6.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

STELT vast dat de onder de enige tenlastelegging ten laste gelegde feiten thans een inbreuk uitmaken op art. 4.2.1.1° c), strafbaar gesteld door de artikelen 6.1.1, eerste lid, 1° en 6.1.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de enige tenlastelegging als volgt dient te worden aangevuld:

“vanaf 1 september 2009 inbreuk uitmakende op artikel op 4.2.1. 1° c) strafbaar gesteld door artikel 6.1.1, eerste lid, 1° en 6.1.3. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie met name een ééngesinswoning te hebben verbouwd tot een winkel op het gelijkvloers, gepaard gaande met een uitbreiding van het pand in de bouwvrije zijstrook;”

VERKLAART de beklaagde
aan de feiten voorwerp van de enige tenlastelegging;

schuldig

GELAST de GEWONE OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van de beklaagde voor een termijn van **drie jaar** te rekenen vanaf heden.

LEGT de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **25 euro** overeenkomstig artikel 91.2^{de} lid van het K.B. d.d. 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 30.12.1950, 9095)

- zoals vervangen door artikel 1 van het K.B. d.d. 29.07.1992 (B.S. 31.07.1992, 17249);
- en gewijzigd door artikel 1 van het K.B. d.d. 23.12.1993 (B.S. 31.12.1993, 29318)
- en gewijzigd door artikel 1 van het K.B. d.d. 11.12.2001 (B.S. 22.12.2001, 44791),
- dat terug van toepassing is nu de opheffingsbepaling van het K.B. 28.12.1950, zoals voorzien door artikel 98 van het K.B. van 27.04.2007, ingevolge de vernietiging ervan door de Raad van State op 17.12.2008 onbestaande is geworden.

VEROORDEELT de beklaagde tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op de som van **207,11 euro**.

BEVEELT de beklaagde op vordering van het college van burgermeester en schepenen van _____ en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot **herstel in de oorspronkelijke staat** van het goede :

ligging:

aard en oppervlakte: huis, 3 a 15 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te _____ op

wonende te _____

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 25/11/1999, geregistreerd op 01/12/1999, en dit binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden, **namelijk "slopen van de winkelruimte: verwijderen van alle constructies en**

**verhardingen in de rechter bouwwrije zijstrook en voor de woning,
afvoeren van de afbraakmaterialen naar een erkend
verwerkingsbedrijf**.

BEVEELT dat voor het geval dat het herstel niet binnen de voormelde termijn werd uitgevoerd, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

ZEGT voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig een dwangsom zal worden verbeurd van 50,00 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel;

HOUDT ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Aldus uitgesproken in openbare en buitengewone terechtzitting van
**ZEVENENTWINTIG NOVEMBER TWEEDUIZEND EN
NEGEN.**

Aanwezig:

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;

substituut-procureur des Konings;

griffier: